

νη ιδιωτικών δομικών έργων, εργασιών εν γραφείοις, δεν των καιρικών συνθηκών και των βοηθούμενοι συνθήκες αυτών απασχολούμενου τετρατάρου εκ των άνω διατάξ. 67, εν συνδυασμῶ προς το ως προκύπτει ότι η μη τήρησ. δια την ομαδικήν απόλυσιν των δεν επάγεται ακυρότητα η ο εργοδότης ουχί εξ αμεγ. ου αμφιβολίας και συγγνω. ότι υπάγεται εις τινά των εν α.ν. 99/1967 εξαιρέσεων. συγγνωστή πλάνη υφίσταται από τον προ της απολύσεως εν ταις συναλλαγίς απαι. η προς διαπίστωσιν της αληθ. θεροσύνης εξαιρέσιν από της ου διατάξεως, μη αρκούντος λτον μόνον του περιστατικού του προς το Υπουργείον Ερ. σιν ομαδικών απολύσεων, υρορηγηθείσαν χρονικήν περιο. ιοφρασιτικήν, αλλά γνωμοδο. οτητα συμβούλιον παρά τω ς (ΕΓΣΚΠ), εγνωμοδότησεν ς δεν υποχρεούται εις τήρη. η του α.ν. 99/1967, ως υπαγο. ω 4 εδ. γ' του νόμου τούτου. μένω, ως προκύπτει εκ της ιοφάσεως, την υπό δικήν α. ποδοχάς υπερημερίας, λόγω αγγελίας της συμβάσεως ερ. ης άνευ τήρησεως των διατυ. η/1967, απέριψε το δικάσιν ηλου αιτολογίας, δεχθέν: α) ατάξεις των άρθρων 1 και 2 εν έχουν εφαρμογήν κατά το νόμου τούτου επί εργαλάβων ών ιδιωτικών δομικών έργων, ηρεσίβλητος εταιρεία και β) η η υπό της αναιρεσιβλήτου ως των διατυπώσεων του κας απολύσεις μισθωτών της. ωσπίν πλάνην και δεδικαιολο. η των εκπροσώπων αυτής περι. αρία αναλαμβάνουσα την εκ. ιοτικών δομικών έργων, υπέ. ηρω 4 εδ. γ' του νόμου εξαιρέ. ογής των διατάξεων 1 και 2 οσπίν πλάνην εδέχθη συντρέ. ου λόγου ότι επί απήσεως της ος το Υπουργείον Εργασίας ιοτικών απολύσεων μισθωτών

νομένων κατά το έτος 1975, ήτοι τετραε. ης περιου προ του επίδικου χρόνου, το παρά τω ην τούτω Ανώτατον Συμβούλιον Εργα. η γνωμοδότησεν ότι αυτή δεν έχει υποχρέω. ησως των διατάξεων του ν. 99/1967, δια ηδικήν απόλυσιν μισθωτών της. Ταύτα δε. η δικάσαν Εφετείον και μετ' εξαφάνισιν ηποδίκου αποφάσεως απορρίψαν την αγω. ηκουσαν, ένεκα ακυρότητος της καταγγε. ης συμβάσεως εργασίας, την επίδικασιν με. η υπερημερίας, το μεν παρεβίασε τας διατά. ην άρθρων 1, 2 και 4 εδ. γ' του α.ν. 99/1967, το δε διέλαβεν εν τη προσβαλλομένη ηρει ανεπαρκείς αιτιολογίας, καθιστώσας α. ησιν τον αναίρετικόν έλεγchon περι της ημής μη εφαρμογής των άρθρων 390 και 288 ηου δεν διευκρινίζει εις ποιάς συγκεκριμέ. ης εργασίας προέβησαν οι εκπρόσωποι της α. η βλήτου προς διαπίστωσιν της αληθούς εν. ης διατάξεως του άρθρου 4 εδ. γ' του α.ν. 99/1967, ώστε να δύναται εντεύθεν να κρηθή αν ησαν την εν ταις συναλλαγίς απαιτούμενη ησιν σκοπόν τούτον επιμέλειαν, μη αρκούν. ης χαρακτηρισμόν της πλάνης ως συγγνω. ησιν του εν τη προσβαλλομένη αποφάσει ησιν γενομένου πραγματικού περιστατικού ότι η κατά τον κρίσμον προ της απολύσεως χρό. η αρμόδιον συμβούλιον παρά τω Υπουργείω ησιν εγνωμοδότησεν ότι η αναίρεσιβλητος ησιν εις τας εξαιρέσεις του άρθρου 4 εδ. γ' του α.ν. 99/1967. Οθεν η προσβαλλομένη από. ησιν έδον να αναιρεθῆ κατά το άρθρον 558 αριθ. η 19 ΚΠολΔ. Αναίρει την 4315/80 ΕφΑθ.

Αριθ. 1469/1984 Ολομ.*

Πρόεδρος ο κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΣ
 Αιτίες ο κ. Γ. ΚΑΣΙΜΠΙΣ, ορεοπαίτης
 Αποφασιστά οι κ.κ. Δ. Ζερβός, Ν. Καραμανλής

Αιτία εκπαιδευτικοί.- Δώρα εορτών και επιδό. ησιν αδειας.- Τα δώρα εορτών και επιδόματα αδειας ησιν εκπαιδευτικών υπολογίζονται όπως και τα ησιν των δημόσιων εκπαιδευτικών λειτουργών ησιν δώσει της εργατικής νομοθεσίας.- Αντιθ. μ.φ.σ.

Αιτία κατά την διάταξιν του άρθρου 3 § 1 του ησιν 355/1958 «περί τρόπου προσλήψεως και με. ησεως του διδακτικού προσωπικού των ιδιω. ης εκπαιδευτηρίων» αι αποδοχαι του διδακτικού ησιν προσωπικού των ιδιωτικών σχολείων παρακολου. ησιν τας αποδοχάς, μετά των πάσης φύσεως ησιν ομάτων (πολυετίας, ευδοκίμου παραμονής ησιν αυτών βαθμῶ, ακριβείας, ειδικού επιδόματος ησιν ως και τας εκάστοτε αυξομειώσεις των εν ησιν

Μετά την 1215/83 ΝοΒ 32. 844.

ενεργεία ομοιοβάθμων των δημοσίων εκπαιδευ. ηκῶν λειτουργῶν. Εκ της, δια της άνω διατάξεως, ηγνομένης ρυθμίσεως, απασκοπούσης εις την ηισθολογικήν και βαθμολογικήν εξομοίωσιν των ηιωτικών εκπαιδευτικῶν προς τους της δημοσίας ηκπαίδευσως λειτουργούς, ως εξυπηρετούσης ηλήρστερον της εργατικής νομοθεσίας τα οκο. ηνομικά και βαθμολογικά συμφέροντα των ηκπαι. ητευτικῶν λειτουργῶν της ιδιωτικής ηκπαίδεύ. ησεως, επί τω σκοπῶ εξιμώσεως του κλάδου των ηαι τόνωσεως του ζήλου των προς ασκωτέραν ηπιτέλεσιν του έργου αυτών, καθιερώθη ως προς ηην μισθοδοσίαν των λειτουργῶν τούτων ίδιον ηισθολογικόν καθεστῶς, διάφορον του, κατά ηην εργατικήν νομοθεσίαν (νόμοις-υπουργικὰς α. ηφάσεις-συλλογικὰς συμβάσεις και διαιτητικὰς α. ηποφάσεις) διέποντος τους λοιπούς, επί σχέσει ηιωτικού δικαίου απασχολουμένους, μισθωτούς ηυθμίζον ηην μισθοδοσίαν αυτών, καθ' άπαν το εύρος της, ήτοι περιλαμβάνον κάθε αξίωσιν α. ηδοχῶν είτε υπό ηην μορφήν γισθῶ, γενωμένην, είτε υπό ηην μορφήν επιδομάτων η εν γένει τακ. ηκῶν η εκτάκτων προσαυξήσεων του μισθῶ των, εν ος και των, ενδιαφερόντων εν προεμμένα, δώρων εορτῶν και επιδόματος αδειας. Το καθε. ηστῶς τούτο επεκυρώθη και δια των επακολουθη. ησῶν διατάξεων των διατάξεων των άρθρων 36 § 1 του ν. 682/1977 «περι ιδιωτικῶν σχολείων, ηενικής ηκπαίδευσως και οικοτροφείων» και 7 § 1 του νόμου 817/1978 «περι ρυθμίσεως ενίων ηκπαιδευτικῶν και εκκλησιαστικῶν θεμάτων» δια ηης πρώτης των οποίων (επαναληφθείσης εις ητῆ ανικαταστήσασαν αυτήν δευτέραν) ωρίσθη ότι «οι ιδιωτικοί ηκπαιδευτικοί λαμβάνουν τουλά. ηστον τας εκάστοτε αποδοχάς μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων των ομοιοβάθμων των ηκπαι. ητευτικῶν». Η εις τας διατάξεις ταύτας χρήσις της λέξεως «τουλάχιστον» εγένετο το μεν προς καθορισμόν των κατωτέρων ορίων, μέχρως ὦν (κατ' ελάχιστον) ηδύναντο να συνομολογηθῶσιν μετά των εργαδοτῶν των αι πάσης φύσεως αποδοχαι των ιδιωτικῶν ηκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, το δε προς υποδήλωσιν της ελευθερίας των συμβαλλο. ημένων ὅπως συνομολογοῦν αποδοχάς μείζονας των εις τους δημοσίους ηκπαιδευτικούς ηεπουργούς καταβαλλομένων, ουδόλως δ' εσκαπήθη, δια της χρησιμοπιήσεως της λέξεως ταύτης, είτε η διάσπασις του ως άνω καθιερωθέντος συστή. ηματος μισθοδοσίας των λειτουργῶν της ιδιωτικής ηκπαίδευσως, είτε η δημιουργία νομοθετικῶς ηρονομιούχου τάξεως μισθωτών, ὦν η ρύθμισις των αποδοχῶν θα εθεμελιούτο επί δύο νομοθε. ηκῶν βάσεων, ήτοι της τε ρυθμιζούσης ηην μισθο. ηδοσίαν των δημοσίων υπαλλήλων και της εργα. ητικής νομοθεσίας, αναλόγως του εκάστοτε υπερ.

τέρου ύψους των εκ της μιάς ή της ετέρας ληπτέων αποδοχών. Η αντίθετος εκδοχή αποκρούεται και εξ ετέρων διατάξεων δια των οποίων καταδεικνύεται η ερμηνή του νομοθέτου εις την επί του θέματος του μισθολογίου εννιαίων ρυθμίσεων του μετά του των εκπαιδευτικών λειτουργών της δημοσίας εκπαιδευσεως, ως της προμνησθείσης τοιαύτης της § 1 του ν. 817/1978, δια της οποίας, ανακείμενος, μετά τον νόμον 754/1978 «περί ρυθμίσεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων ... κλπ.», θέματος διατηρήσεως των εξ υπερωριών των εκπαιδευτικών λειτουργών αξιώσεων, ως προσωρινού επιδόματος, ως εγένετο δια τας ομοίας αξιώσεις κατηγοριών τινών δημοσίων υπαλλήλων, διευκρινίση, αναδιατυπωθείσα, η διάταξις του άρθρου 36 § 11 του ν. 682/1977, εις τρόπον ώστε να καθίσταται σαφές ότι οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λειτουργοί λαμβάνουν και το ούτω διαμορφούμενον προσωρινόν επίδομα, ως πλήρως εξομοιωθέντες προς τους δημοσίους τοιούτους. Το γεγονός ότι η σχέση η συνδέουσα τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς λειτουργούς είναι η της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μη αποκλείει την δια νόμου ειδικήν, δια κανόνων διαφόρων των της εργατικής νομοθεσίας, ρυθμίσειν της τοιαύτης σχέσεως, δεν καθιστά, άνευ ετέρου, συγχωρητήν και την παράλληλον ταύτης εφαρμογήν, η οποία, πλην των ετέρων ασυμβιβάστων την προς την εν γένει ρύθμισιν των όρων εργασίας των εκπαιδευτικών τούτων, ως την των προς τους δημοσίους εκπαιδευτικούς λειτουργούς εξομοίωσιν των χρονικών ορίων εργασίας των, της βαθμολογικής των εξελξεως, της λήψεως επιδομάτων μη προβλεπομένων υπό της εργατικής νομοθεσίας, αλλ' αναγνωριζομένων εις τους δημοσίους εκπαιδευτικούς λειτουργούς και τέλος των αποδοχών των, εξομοιωμένων κατ' άρθρ. 7 § 1 του ν. 817/1978 προς τας των ομοιοβάθμων των δημοσίων εκπαιδευτικών και τας οποίας και ούτοι «λαμβάνουν μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων περιλαμβανομένου και του προσωρινού επιδόματος του προβλεπομένου υπό του άρθρ. 6 του ν. 764/1978», θα παρίστατα καταφανώς άνισος ως μεταχειρίσεως κατηγορίας μισθωτών εξομοιωμένων νόμω μισθολογικώς προς δημοσίους υπαλλήλους, έναντι άλλων τοιούτων, οίτινες και δια ρητών διατάξεων όσον αφορά τον εν προκειμένω επίμαχον επίδομα εορτών, περιορίζονται εις το προς τους δημοσίους υπαλλήλους καταβαλλόμενον τοιούτον του ενός μισθού, δια τας εορτάς των Χριστουγέννων και του ημίσεως μισθού δια τας του Πάσχα προσουξανομένου μόνον δια του και εις τους δημοσίους υπαλλήλους καταβαλλόμενον χρονοεπίδοματος (περί ών βλ. την § 3 του άρθρου 3 της 19430/1980

αποφάσεως των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών, περί χρηρηγήσεως επιδόματος εορτών εις τους επί σχέσει εργασίας ιδιωτ. δικαίου ασχολουμένους μισθωτούς ορίζουσιν ότι τους υπαλλήλους τους συνδεομένους μετά του Δημοσίου ή των ν.π.δ.δ. δια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου και έχοντας αντιμαθίαν δικαιοπραγμάτων ... ό,η και εις τους τακτικούς υπαλλήλους του αντιστοιχού μισθού»). Το γεγονός ότι εις την δια της αμέσως ανωτέρω παραθεθείσης διατάξεως ρυθμίζεται το δώρον εορτών ετέρων μισθωτών εξομοιωμένων μεν μισθολογικώς προς τους δημοσίους υπαλλήλους υπηρετούντων άμως εις δημοσίους ή ν.π.δ.δ. και ουχι των επίσης εις εξομοιωμένων, αλλά εις ιδιωτικές επιχειρήσεις υπηρετούντων ιδιωτικών εκπαιδευτικών, ως και το γεγονός ότι δια του άρθρου 48 § 3 εδ. β' του ν. 309/1976 περί οργανώσεως και διοικήσεως της γενικής εκπαιδευσεως ορίζεται ότι εις τας προσλαμβανομένους, δι' αναπλήρωσιν δημοσίων, ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, παρά του δημοσίου καταβάλλονται συμμετρως, ως αι ισχύουσιν διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας ορίζουσιν, επιδόματα εορτών και αδειας, δεν αποτελούν κτήρια παραδοχής της εφαρμογής επί ιδιωτικών εκπαιδευτικών δια της ρυθμίσεως του μισθολογίου των, εις τρόπον ώστε τα επιδόματα δώρων και αδειας των να διέκωνται (κατ' εξαίρεσιν το λοιπού των μισθολογίου) υπό της εργατικής νομοθεσίας, όότι η μη υπαγωγή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών εις την ρύθμισιν της προπαρατεθείσης διατάξεως της § 3 του άρθρου 3 της υπ' αριθμ. 19430/1980 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και των ομοίου περιεχομένου διατάξεων των άρθρων 2 § 4 των υπ' αριθμούς 52400/1975, 50900/1976, 49200/1977, 46010/1978 και 18750/1979, σφειλείται εις το γεγονός ότι το όλον μισθολόγιον αυτών διέπεται υπό των προπαρατεθεισών διατάξεων των νόμων 3855/1958, 682/1977 και 817/1978 ρυθμιζόμεναι τας επί των πάσης φύσεως επιδομάτων, αδειας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, κατά τα όριζόμενα το μισθολόγιον των δημοσίων εκπαιδευτικών, εις τρόπον ώστε να μη καταλείπεται έδωκ εφαρμογής της περί δώρων εορτών των επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου ασχολουμένων μισθωτών νομοθεσίας κι αν επί αυτή ήθελε χρηρηγηθή ως ειδική, ενώ η ειδική ως άνω, ρύθμισις του άρθρου 48 § 3 εδ. β' του ν. 309/1976, αναφορμένη εις κατηγορίαν εκπαιδευτικών άλλως επικτηώς ασχολουμένων εις το δημοσίον, δεν δύναται να χρηρημεύση ως ερμηνευτική, της όλης νομοθεσίας περί μισθολογίου των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, βοήθημα, ως στερούμενη γενικότη

ρου χαρακτήρος. Ενθέντων το δικασόν Επαρδ της αναίρεσεως μενα εις τον αναίρεσικόν λειτουργόν, δώδεκας, δια το χρονικό έτος και 1980 έδει πάσης φύσεως αποδών οικείων, περί δώ και Πάσχα, κοινών απ κοινωτικών και Εργασ αδειας διατάξεων τη ρύθμη τη σάκειν ότι η τον μετά της αναίρε σχέσει είναι τοιαύτη εφορμωστέα τυχλά της νομοθεσίας, εφ προς τους ιδιωτικού τερτοι των, προς οι μισθολογικώς δημογών, παρεβίσε τας των άρθρων 3 § 1 τε 682/1977 και 7 § 1 των καπέσθησε π του, κατ' τον πρέ ΚΠολΔ και τον, ει φθέντα, βάσιμον πε ρεσεως Κατά τη μελών του Δικ απορρηθή ως οβα σεως εν όψει της, τας προπαρατεθε τουλαχιστον», α σεως του νομοθέτ δοχός των ιδιωτικ ή, εις την φύσιν π τοιαύτης ιδιωτικού νομοθεσία, οσάκι ταβλητέα εις του ποδοχαί είναι υπέ σίων εκπαιδευτικ κρίσειν περιπτώσει βλητέων δώρων Πάσχα και επιδο περί δώρων διατό κείων Υπουργικώ θμιους 12580/19 15500/1976, 12 και τας διατάξεις γίζονται επί του κ έννοιαν του συνέ δοχών του μισθολογίου πάσης φύσεως ε τας διατάξεις τ μόνον του οικεί

